

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs Practicvs De Casibvs Svmmo Pontifici,
Episcopis, Et Praelatis Religionvm Reservatis**

Kiene, Johann Georg

Constantiae, 1629

1. Iuramentum vt sit actus Religionis debet niti Veritate, Iudicio & Iustitiâ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42214

XIV. Exceptio de criminis occidito.

XV. Superiorum processus de Religiosis.

XVI. Corollaria de iudicio Regulan.

I. Ut iuramentum virtutis, ac Religionis actus efficiatur, iure divino & naturali requirit. 1. Veritatem, ut nimicum non iuretur falsum. 2. Iudicium, ne leuiter, sed ex necessaria causa & discrete iuretur. 3. Iustitiam, ut non iuretur, nisi quod licitum est, & iustitiae consentaneum: cum enim Deus, qui est summa veritas & iustitia per iuramentum in testem aduocetur, necessario requiritur, ut pro eius reuerentia iuramentum de re vera, iusta ac æqua, atque cum debita circumspetione & maturo iudicio edatur. Iuramentum est adtestatio Diuini Numinis, vel inuocatio diuini testimonii ad fidem faciendam, vel promissionem, firmandam.

Leff.

Leff. l. 2. c. 42. dub. 1. num. 1. Sayr in
Clavi Regia. l. 5. c. 4. num. 1. Ex illo
Hierem. 3. Iurabis, Vixit Dominus
in Veritate, & Iudicio, & in Iu-
sticia, atque ita hæ conditiones ad
iuramenti valorem exiguntur,
ut quæcunque ex his desideretur,
iuramentum reddatur illicitum.
 teste s. Thom. 22. q. 89. a. 2. cum com-
muni. Et sufficit iurantem diui-
num testimonium saltem virtua-
liter invocare voluisse, et si for-
maliter & expressè non cogita-
rit, neque rationem iuramenti in-
telleixerit. Imò mortaliter peccat,
qui iurat se aliquid facturum quod
sit mortale (etiam contra Reli-
gionem) abutitur enim iuramen-
to: Et venialiter, si fuit veniale,
quod cum proposito exequendi
iurauit: ad neutrum tamen per-
soluendum tenetur ex communi
ratione iuramenti, quod vniuersa-
lis regula sit: Iuramentū promis-
sorium

sorium non inducere obligatio-
nem rei præstandæ, quæ sine cau-
sa saltem veniali nequit impleri.

II. Diuiditur. 1. Iuramentum
in Assertorium, quod adhibetur
ad præteritum, vel præsens affir-
mandum, vel negandum, v.g. iuro
per Deum me non conspirasse co-
tra Magistratum, homicidam esse:
Et Promissorium quatenus refer-
tur ad præsens animi iudicium, seu
propositum de realiqua præstan-
da, v.g. iuro per Deum me tibi sa-
tisfacturum, non lusurum chartis,
taxillis &c. 2. In iuramentum,
quod fit per simplicem attestatio-
nem quâ Deus in testem produci-
tur. v. g. testor Deum, Deus sit
mihi testis: Et in id, quod per ex-
ecrationem fit, quo iurans sibi vel
aliis malum à Deo vindice infe-
rendum precatur, nisi è vero ha-
beat, quod iurat. v.g. peream, non
mouear hinc, Dœmon arripiat, ita
me